

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гж ап 5/2024
Рев 14272/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милинко Трифковић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., које заступа Жељко Пецињачки адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 15/23 од 21.02.2024. године и ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5632/20 од 23.09.2020. године, на седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 15/23 од 21.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5632/20 од 23.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5632/20 од 23.09.2020. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 280/17 од 03.07.2019. године којом је, ставом првим изреке, одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење да је сувласник 1/6 куће у Београду – ... број ..., блок први, саграђене на к.п. .. к.о. ... и уписане у зк.ул. .. к.о. ..., са припадајућим правима на самом земљишту, по основу наслеђивања сада покојне ГГ и учешћа у стицању у породичној заједници, што би тужени били дужни трпети, као и издати му ваљану исправу на основу које би тужилац извршио упис свог права у јавној књизи, а ставом другим изреке обавезан тужилац да накнади туженима трошкове парничног поступка од 153.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне

повреде одредба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 15/23 од 21.02.2024. године није предложено Врховном суду одлучивање о изузетној ревизији тужиоца, на основу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

Против означеног решења апелационог суда тужилац је изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су дали одговор на жалбу тужиоца.

Испитујућу дозвољеност изјављене жалбе, Врховни суд је имао у виду да је тужба у овом поступку поднета 20.12.2011. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) због чега се, на основу члана 506. став 1. у вези са чланом 508. важећег ЗПП, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време подношења тужбе („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужене чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против одлука првостепеног суда, и то како против пресуде (члан 355. ЗПП) тако и против решења (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 395. и 412. ЗПП).

С обзиром на изложено, жалба која је изјављена против другостепеног решења је недозвољена, па је одбачена применом члана 373. у вези са чланом 411. ЗПП, првим ставом изреке.

Ревизија тужиоца, о којој Апелациони суд није предложио одлучивање, није дозвољена у смислу члана 401. став 2. тачка 5. истог закона. Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14 од 23.05.2014. године), који уређује дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до дана ступања тог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 20.12.2011. године, побијана другостепена пресуда донета је 23.09.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 4.000.000,00 динара, што на дан подношења тужбе износи 39.058 евра (1 еврo = 102,4109 динара).

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд налази да је ревизија недозвољена, па ју је одбацио

другим ставом изреке, применом члана 404. у вези с чланом 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић